

Brødet

Det var vinter og en voldsom kulde ute. Hasan gikk til bakeriet for å kjøpe brød. Da han var på vei hjem igjen, så han en hund som var så mager at knoklene var synlige. Den klynket og så på Hasan som om den ville komme bort så Hasan kunne gi den litt brød. Hasan syntes veldig synd på den nødlidende hunden. Han sa til seg selv: «Hvis jeg gir denne hunden et brødstykke, kommer min mor til å bli veldig sint på meg.» Men Hasan bestemte seg for å ta den sjansen. Han satte kurven ned i snøen og tok et stykke fra brødet og la det foran hunden. En mann var på vei ut fra bakeriet, og han hadde hørt det Hasan sa til seg selv. Han la brødet sitt i Hasans kurv, og tok Hasans brød i stedet.

Da Hasan kom hjem, ble han overrasket, for han hadde med seg hjem et helt brød. «Hvordan var det mulig», tenkte han.

Hvis Hasan hadde kjent til disse ordene fra vår ærverdige profet ﷺ, ville han nok ha forstått det som hendte med ham: «En almisse gjør ikke ens jordiske gods mindre.»

«مَا نَقَصَتْ صَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ»

